

[Brodthagen.]

Det foreliggende lovforslag indeholder ikke umiddelbart set noget særligt sprængstof, og vi vil derfor fra mit partis side tilsige det en velvillig behandling. Der er dog enkelte ting, som jeg synes må nærmere undersøges og begrundes i et udvalg. Ministeren ønsker, kan jeg forstå, en meget hurtig gennemførelse, og det er vi heller ikke uvillige til at medvirke til. Men det kan ikke være ministeren ubekendt, at landstinget i den seneste tid har figureret på arbejdsløshedsstatistikken. Hvis vi her virkelig havde haft en normal arbejdstid, ville dette lovforslag forlængst kunne være gennemført, men overfor langsomme ministre, der excellerer i langdistanceløb, skal landstinget gerne optræde i rollen som sprinter.

Som sagt vil vi i mit parti stille os velvilligt overfor lovforslagets gennemførelse, men vi vil gerne se nærmere på det i et udvalg.

Alfred Bøgh: Jeg finder, at det foreliggende lovforslag indebærer muligheder for at opnå et praktisk resultat af forvaltningskommissionens arbejde. Såvidt jeg kan se, vil lovforslaget på to punkter medføre en stor forenkling af de bestående administrationsforhold. Selve lovforslaget indeholder kun det ene, nemlig at revisionen fremtidig skal foretages ude i amterne, medens den nu sker i ministeriet. Men derudover læser man i bemærkningerne til lovforslaget, at der også påtænkes gennemført en forenkling af selve regnskabsformen for socialregnskaberne.

Hvad angår selve revisionen, der altså skal foretages af amterne, kan jeg ikke se rettere end, at dette absolut vil være en stor fordel og betyde en væsentlig forenkling. Som det siges i bemærkningerne til lovforslaget, har man ude i de lokale myndigheder, i kommunalbestyrelserne og amterne, gennem de snart tyve år, i hvilke forsorgsloven har virket, nu opnået nøje kendskab til disse ting, og når amterne i forvejen foretager en revision, finder jeg det naturligt, at man også lader den endelige revision foregå der. Der er jo gennem disse år oparbejdet et stærkt tillidsforhold mellem kommunalbestyrelserne og amternes personale, der har med revisionen at gøre. Når en socialudvalgsformand, en kommunekasserer, en kæmner, eller hvem det nu kan være, er i tvivl om, hvordan en eller anden social udgift skal konteres, ringer han til personalet på amtet og rådfører sig med dette. Gennem dette samarbejde er det lykkedes at undgå

en masse fejl, som ellers først senere ville være blevet påpeget ved revisionen i ministeriet.

Jeg finder, at dette samarbejde har haft den allerstørste betydning; jeg mener, det bør udvikles mest muligt, og det er min opfattelse, at det foreliggende lovforslag — hvis det ophøjes til lov — i højeste grad vil fremme en sådan udvikling. Der er ingen grund til at sende det pågældende materiale videre. Når man på forhånd har kendskab til tingene og kan søge personlig kontakt om de tvivlstilfælde, der kan være, må den endelige revision kunne finde sted ude i amterne, hvilket vel endelig også vil skabe lidt mere interesse hos amtets personale, der dog i forvejen udfører arbejdet godt. Det er allerede nu sådan, at man, når der er tvivl om en alders- og invaliderentes beregning, sender skemaerne ind til amtet, hvor man har hele det nødvendige personale og det fornødne kendskab til tingene.

Det ærede medlem hr. Brodthagen sagde, at han ikke kunne se, der ville blive tale om en forenkling, idet der var skudt et nyt apparat ind. Deri kan jeg ikke være enig med ham. Jeg mener ikke, der vil ske nogen synderlig udvidelse af personalet på amtskontorerne, i hvert fald ikke af det overordnede personale — det har man i forvejen. Og da man tillige er inde i tingene derude, finder jeg, at det, der her foreslås, er praktisk og absolut bør gennemføres.

Det er muligt, at der er enkeltheder, man skal tale om. Hvad angår selve ordningen af de sociale regnskaber, vil jeg således indrømme, at jeg, dengang jeg selv arbejdede med disse ting, har set eksempler på, at det, der skulle betyde forenkling, er blevet noget helt andet. Jeg vil derfor mene, at det kan være af interesse i et udvalg at se lidt på disse spørgsmål, herunder på de skemaer, hvortil der såvidt jeg forstår allerede er udarbejdet udkast, således at vi kan overveje, om den forenkling, der tilsigtes, nu også virkelig vil blive opnået.

På mit partis vegne kan jeg sige, at vi mener, der virkelig vil blive tale om en forenkling, og vi kan tilsige det foreliggende lovforslag vor støtte.

Bouet: Der kan næppe være nogen tvivl om, at da socialreformen i 1933 blev taget, var det nødvendigt, som den højtærede minister sagde i sin tale ved fremsættelsen af lovforslaget, at centraladministrationen fik adgang til gennem detaljerede